

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

06 martie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun și Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de către avocatul Valentin Fediuc în numele inculpatului Josu Victor, prin care solicită casarea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul central din 05 iulie 2018 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 octombrie 2018, în cauza penală, în privința lui

Josu Victor XXX, născut la XXX, originar și domiciliat în XXX.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 05.03.2018 pînă la 05.07.2018;

Instanța de apel de la 30.07.2018 pînă la 09.10.2018;

Instanța de recurs de la 10.12.2018 pînă la 06.03.2019.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 05 iulie 2018, cauza fiind judecată în procedura prevăzută de art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, Josu Victor a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de 3 ani închisoare cu privare de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

În conformitate cu art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită lui Josu Victor a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 2 ani.

A fost încasat de la Josu Victor în beneficiul statului cheltuielile de judecată pentru efectuarea expertizei judiciare în sumă de 320 lei.

A fost admisă în principiu acțiunea civilă privind încasarea prejudiciului material, înaintată de către reprezentantul reclamantei Calin Ana, avocatul Nelly Babcsinschi, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să hotărască instanța civilă.

A fost încasat de la Josu Victor în beneficiul lui Calin Ana 20 (douăzeci mii) de lei cu titlul de prejudiciu moral, în rest cerințele au fost respinse ca neîntemeiate.

A fost încasat de la Josu Victor în beneficiul SRL „Platinum Lider”, 6 050 lei cu titlul cheltuielilor pentru păstrarea automobilului de model „Dacia Logan” cu n/î XXX, la parcare specializată.

2. Pentru a se pronunța, instanța de fond a constatat că, la 30.12.2017 aproximativ la ora 22:20, Josu Victor, conducând mijlocul de transport de model „Dacia Logan”, cu XXX, fiind treaz, cu permis de conducere valabil pentru categoria mijlocului de transport pe care-l ghida, pe timp de noapte, se deplasa pe traseul de pe bd. Dacia, din direcția str. Valea Crucii spre str. Băcioii Noi. În timpul deplasării pe porțiunea de drum indicată, ajungând în fața trecerii pentru pietoni din apropierea stației pentru transportul public din preajma imobilului nr. XXX de pe bd. Dacia, aflându-se în perimetrul de acțiune al indicatoarelor rutiere 1.20 anexa nr. 3 a Regulamentului Circulației Rutiere, anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 357 din

13 mai 2009 (în continuare RCR) „Trecere pentru pietoni” (porțiunea drumului destinată pentru traversarea carosabilului de către pietoni, semnalizată ca atare prin instalarea indicatoarelor 5.50.1, 5.50.2 și/sau prin aplicarea marcajului rutier 1.14.1, 1.14.2) conducătorul mijlocului de transport n-a ținut permanent seama de împrejurări, de totalitatea factorilor ce caracterizează condițiile rutiere, intensitatea și nivelul de organizare a traficului rutier de care trebuie să țină cont fiecare conducător la determinarea vitezei necesare deplasării în siguranță, determinarea benzii de circulație și modului de conducere a vehiculului, n-a apreciat corect situația rutieră reală pe drum în care se afla vehiculul în momentul respectiv, prin ce a încălcat cerințele art. 22 alin. 4) din Legea nr. 131-XVI din 07.06.2007 privind siguranța traficului rutier, potrivit căruia, participanții la trafic sunt obligați să manifeste un comportament care să asigure fluenta și siguranța traficului, să nu pericliteze siguranța unor alți participanți la trafic, cerințele pct. 3 al Regulamentului Circulației Rutiere, potrivit căruia „Participanții la trafic sânt obligați să respecte regulile de circulație, semnificația mijloacelor de semnalizare rutieră, semnalele și indicațiile agentului de circulație, condițiile tehnice ale prezentului Regulament și prin acțiunile lor să nu cauzeze prejudicii altor participanți la trafic, să nu-i expună pericolului, precum și să nu creeze neîntemeiat obstacole circulației care ar depăși pe acele care sânt provocate de circumstanțe iminente”, cerințele pct. 45 al Regulamentului Circulației Rutiere, care prevede, că „1) Conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția: h) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase: c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii: d) situația rutieră. 2) În cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului” și manifestând neglijența criminală în circumstanțele sus expuse, nu a reacționat adecvat, n-a luat în considerație starea de lucruri în traficul rutier ce reflectă gradul de protecție a participanților la el împotriva accidentelor și consecințelor acestora, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului, nu a adaptat o conduită corespunzătoare condițiilor de drum care iar garantează securitatea circulației, și ignorând cerințele pct. 11 lit. f) al Regulamentului Circulației Rutiere, care prevede, că „conducătorul de vehicul înainte de plecare și în timpul deplasării, este obligat să cedeze trecerea pietonilor la trecerile pentru pietoni cu circulație neregulată” a comis tamponarea pietonului Calin Ana, care traversa carosabilul pe marcajului rutier destinat trecerii pietonilor, din dreapta spre stânga relativ sensului de deplasare al automobilului de model „Dacia Logan”, cu n/î XXX.

În rezultatul impactului pietonului Calin Ana i-a fost cauzată, conform concluziei raportului de expertiză judiciară nr. 201802D0168/D din 07.02.2018: traumatism cranio-cerebral deschis manifestat prin fractura liniară a osului frontal cu implicarea ambelor lamele și plagă contuză regiunea frontală, fractura acetabulului pe stânga și fractura fragmentată a osului pubis pe stânga, ce se califică ca vătămare corporală gravă, periculoasă pentru viață.

3. Nefiind de acord cu sentința, inculpatul Josu Victor, a atacat-o cu apel, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi decizii prin care să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, neprivativa de libertate, fără privarea de dreptul de a conduce mijloacele de transport, casarea în latura civilă ce tine de încasarea prejudiciului moral în beneficiul părții vătămate, casarea sentinței

în latura civilă privind încasarea prejudiciului material în beneficiul SRL „Platinum Lider”, casarea sentinței în ceea ce privește achitarea cheltuielilor de judecată.

În argumentarea apelului declarat, inculpatul a invocat că:

- sentința este neîntemeiată în ceea ce privește încasarea cheltuielilor de judecată pentru petrecerea expertizei, încasarea prejudiciului moral în beneficiul părții vătămate, încasarea prejudiciului material în beneficiul S.R.L. „Platinum Lider”, precum și la stabilirea pedepsei, fiindu-i stabilită o pedeapsă prea aspră;

- inculpatul a recunoscut vina, a conlucrat cu organul de urmărire penală în vederea descoperirii infracțiunii, imediat producerii accidentului a acordat victimei primul ajutor medical, a chemat ambulanta, poliția la fata locului. În ședința de judecată a înaintat în scris autentic o cerere prin care a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate la faza urmăririi penale pe care le recunoaște în întregime, se caracterizează pozitiv, se căiește de cele săvârșite, a conștientizat caracterul infracțiunii, are la întreținere mama care este de o vârstă înaintată, este invalid, se află imobilizată la pat, în prezent unica sursă de venit este practicarea serviciului de taxi, prin privarea dreptului de a conduce nu v-a avea posibilitatea să întrețină mama și să ajute în continuare partea vătămată;

- instanța de fond la admiterea acțiunii civile a părții vătămate nu a luat în considerare faptul că partea vătămată solicită recuperarea prejudiciului moral și material de la SRL „Platinum Lider”, careva pretenții față de acesta partea vătămată nu a înaintat;

- la materialele dosarului există recipisa eliberată de SRL „Platinum Lider” care atestă faptul că careva pretenții față de acesta nu are, acțiune civilă nu a fost înaintată de SRL „Platinum Lider”, toate cheltuielile suportate de SRL „Platinum Lider” au fost achitate;

- ce ține de încasarea cheltuielilor de judecată prin prisma art. 142, 143 alin. (1), 229 Cod de procedură penală, art. 75 din legea cu privire la expertiza judiciară, consideră că, în cazul în care se efectuează expertiza, plata se face de ordonatorul expertizei, în cazul de față organul de urmărire penală, astfel autoritățile abilitate ale statului achită expertiza judiciară, iar în cazurile când expertiza se face din inițiativă proprie se achită de persoana care numește expertiza.

3.1. Împotriva sentinței, a declarat apel suplimentar avocatul Fediuc Valentin în numele inculpatului Josu Victor, prin care a solicitat, casarea acesteia, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare a inculpatului sau casarea parțială a sentinței în partea aplicării pedepsei complementare obligatorii privarea de a conduce vehicule pe un termen de 3 ani; admiterii în principiu a acțiunii civile depuse de partea vătămată Calin Ana, fără indicarea persoanei care urmează să repare prejudiciul și admiterii parțiale a cerințelor părții vătămate Calin Ana cu încasarea de la Josu Victor a 20 000 lei cu titlu de prejudiciu moral, cu pronunțarea unei noi hotărâri în limitele pretențiilor înaintate de reclamant; încasării de la Josu Victor în beneficiul SRL „Platinum Lider” a 6 050 lei cu titlul cheltuielilor pentru păstrarea automobilului de model „Dacia Logan” n/î XXX la parcare specializată; dispoziției de transmitere la păstrare a automobilului de model „Dacia Logan” n/î XXX către Felcic Roman. În rest, sentința primei instanțe să fie menținută.

În argumentarea apelului declarat, avocatul Fediuc Valentin a invocat următoarele:

- prin ordonanța din 25.01.2018 (f.d. 47 vol. 1) cet. Felcic Ruslan a fost recunoscut în calitate de reprezentant al părții civile SRL „Platinum Lider” SRL. La

materialele cauzei nu există nici o probă (certificatul de înmatriculare a automobilului de model „Dacia Logan” n/î XXX sau alt act juridic) că, SRL „Platinum Lider” deține proprietatea sau posesia legală asupra automobilului dat. Ulterior, reprezentantul părții civile SRL „Platinum Lider” declară că Josu Victor a reparat paguba materială cauzată în sumă de 2 500 lei, precum și faptul că, pretenții la el nu sunt (f.d.54 vol. 1). Tot atunci, declară că pentru păstrarea la parcare specială a autoturismului, i s-a cerut achitarea sumei de 6 050 lei. În cadrul examinării cauzei în prima instanță, SRL „Platinum Lider” prin recipisa din 16.01.2018 (f.d.72 vol.2) declară că nu are careva pretenții de ordin patrimonial față de inculpatul Josu Victor;

- acțiune civilă în ordinea prevăzută de art. 221 alin. (1) Cod de procedură penală, SRL „Platinum Lider” nu a înaintat nici la faza urmăririi penale, nici la etapa examinării cauzei de instanța de judecată. Astfel, prima instanță nu era în drept să examineze sub aspect civil o acțiune care nu a fost înaintată de eventualul reclamant, care nu și-a valorificat acest drept. Prin urmare, în această parte motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii și urmează a fi casată;

- de reprezentantul părții vătămate în cadrul examinării cauzei în prima instanță a fost înaintată cerere de chemare în judecată (f.d. 182-187, vol. 1), prin care a solicitat dispunerea reparării prejudiciilor cauzate prin infracțiune de la SRL „Platinum Lider”. Față de inculpatul Josu Victor, necătfînd că a fost indicat ca copîrît nu au fost înaintate careva cerințe. De asemenea, nu s-a invocat solidaritatea debitorilor la instituirea răspunderii delictuale. Ne cătând la faptul că pretenții de reparare a prejudiciilor materiale și morale prin acțiunea civilă au fost înaintate doar față de SRL „Platinum Lider”, prima instanță satisface parțial o cerință neînaintată față de Josu Victor de reparare a prejudiciului moral, ce contravine art. 220 alin. (2) Cod de procedură penală și art. 59 alin. (1), 166 alin. (1) și 240 alin. (3) Cod de procedură civilă;

- din modul cum a fost înaintată acțiunea civilă, s-a desprins că, partea vătămată a înaintat-o conform art. 221 alin. (2) Cod de procedură penală, alegând ca pârât persoana ce poate fi responsabilă de acțiunile învinuitului, inculpatului. Prin urmare, prima instanță a admis o eroare esențială când s-a expus în contradictoriu în privința acțiunii civile, pe de o parte o admite în principiu, pe de altă parte satisface parțial o pretenție neînaintată față de inculpat. În această parte soluția primei instanțe contrazice dispozitivul hotărârii;

- mai mult ca atât, prima instanță cu certitudine a constatat că în acțiunea civilă prin pretenții a fost vizat direct pârâtul SRL „Platinum Lider”, însă în dispozitiv nu se expune clar față de cine admite în principiu acțiunea civilă. Luând în considerație: cerințele formulate de partea vătămată, prima instanță urma cert să indice că acțiunea civilă se admite în principiu față de SRL „Platinum Lider”, ce se încadrează conform art. 240 alin. (3) Cod de procedură civilă, în limitele pretențiilor înaintate de reclamant. Prima instanță neîntemeiat a admis cerințele părții vătămate Calin Ana privind încasarea prejudiciului moral de la Josu Victor în sumă de 20 000 lei. În această parte sentința primei instanțe urma a fi casată, iar soluția ce urmează a fi adoptată, pentru cazul admiterii în principiu a acțiunii civile sau respingerii ei, să nu depășească limitele pretențiilor înaintate de reclamant;

- din declarațiile date de Calin Ana rezultă că, ea a observat automobilul care se deplasa în direcția sa. Astfel, ea, fără a se asigura de propria siguranță, cu toate că avea această posibilitate, a decis să continue calea, astfel încât traiectoria sa de deplasare să se intersecteze cu traiectoria de deplasare a automobilului condus de

apelant. Mai mult ca atât, nici partea vătămată, nici martorul soțul Ivanov Roman, nu au dat nici o declarație cu privire la recepția sonoră din partea autovehiculului condus de apelant, dar au remarcat exclusiv percepția vizuală pe timp de noapte. La materialele cauzei nu este administrată nici o probă că atât partea vătămată, cât și martorul Ivanov Roman ar suferi de deficiențe de auz. Din considerentele date putem deduce o indiferență a părții vătămate față de propria siguranță, iar prin prisma art.1417 alin. (1) Cod civil, luând în considerație că și-a recunoscut decizia de a fugi prin fața automobilului, prejudiciul urmează a fi considerat ca fiind cauzat din intenția părții vătămate. Atragem atenția și la constatările din Raportul de expertiză nr. 201802D0168 din 07.02.2018 (f.d.61 vol. 1) unde se menționează că, rudele și pacienta refuză intervenția chirurgicală pentru stabilizarea fracturilor oaselor bazinului și se externează pentru prelungire tratament în Federația Rusă. Deja la 10.01.2018, partea vătămată eliberează procură (f.d.30 vol. 1) autenticată de notarul Nișt Zinida, Federația Rusă;

- la 31.12.2017, prin ordonanța organului de urmărire penală (f.d.37 vol. 1) automobilul de model „Dacia Logan” n/î XXX, a fost recunoscut în calitate de corp delict. Tot la 31.12.2017 prin ordonanța organului de urmărire penală (f.d.38 vol. 1) s-a dispus a se transmite la păstrare la parcare specializată situată pe adresa mun. Chișinău, str. Otovasca 19 -A automobilul de model „Dacia Logan” n/î XXX, fiind întocmit ulterior Actul primirii spre păstrare a unității de transport, defectat parțial. Automobilul de model „Dacia Logan” n/î XXX la data de 31.12.2017 prin ordonanța organului de urmărire penală a fost recunoscut în calitate de corp delict, dar nu a fost anexat la dosarul penal, prin urmare ilegal a fost administrat și nu poate fi admis în calitate de probă;

- administrarea ilegală a automobilului în calitate de probă nu permite nici instanței de judecată să efectueze cercetarea probei în ședința de judecată, precum și nu o poate pune la baza sentinței. Consideră, că sub acest aspect, în lipsa anexării legale a probei - automobilul de model „Dacia Logan” n/î XXX la dosar și faptului că proba dată nu poate fi administrată și pusă la baza sentinței, sunt întrunite condițiile art. 390 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, chiar și în cazul recunoașterii vinovăției, iar sentința care urma să fie emisă trebuia să fie de achitare;

- legea procesual-penală pune în sarcina organului de urmărire penală asigurarea păstrării obiectelor ridicate sau anexate la dosar, dar nu în sarcina persoanei urmărite penal, dacă obiectul sau corpul delict nu îi este transmis spre păstrare. Ridicarea automobilului s-a efectuat până la începerea urmăririi penale, adică în afara cauzei penale, ce se demonstrează prin Ordonanța, de transmitere la păstrare a corpurilor delict din 31.12.2017 (f.d. 38 vol. 1), Actul primirii la păstrare a unității de transport din 31.12.2017 ora 02.00 (f.d.39 vol. 1) și Ordonanța privind începerea urmăririi penale din 31.12.2017 ora 03.30 (f.d. 2 vol. 1), ce indică la încălcarea art. 126 Cod de procedură penală. Suplimentar, indică că SRL „Platinum Lider” s-a adresat organului de urmărire penală cu cerere de restituire a automobilului la data de 02.01.2018 (f.d.40, vol. 1), însă decizia de restituire, fără o argumentare a reținerii automobilului până în data de 25.01.2018, a fost adoptată prin Ordonanța din 25.01.2018 (f.d. 41. vol. 1), astfel încât acțiunile lui Josu Victor nu sunt în legătură cauzală directă cu calcularea sumei de 6 050 lei pentru păstrarea automobilului;

- organul de urmărire penală, fără a dispune anexarea automobilului ca probă la dosar, de facto a efectuat ridicarea lui cu transmiterea spre păstrare la parcare specializată, fără a asigura păstrarea lui gratuită. Ridicarea automobilului a efectuat-o

fără emiterea unei ordonanțe motivate și fără întocmirea procesului-verbal de ridicare. A ridicat și reținut neîntemeiat automobilul la parcare specializată mai mult de 25 zile, ce a generat neîntemeiat pretenții de ordin patrimonial față de Josu Victor din partea SRL „Platinum Lider”;

- prin Ordonanța din 02.01.2018 (f.d.6 vol. 1) s-a dispus efectuarea urmăririi penale de către un grup de ofițeri și procurori, fără să existe date că această ordonanță a fost adusă la cunoștința părților interesate cu explicarea dreptului de a face recuzare;

- prin ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuț din 31.12.2017 (f.d.109 vol. 1) s-a dispus recunoașterea în calitate de bănuț a lui Josu Victor, fără a se specifica de comiterea cărei infracțiuni este bănuț, formula dispoziției fiind una vagă și neclară. Tot la 31.12.2017 ora 12.30 Josu Victor prin Ordonanța procurorului (f.d.120 vol. 1) este pus sub învinuire în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, incriminându-i-se, contrar că la 31.12.2017 orele 04.04-04.20, Josu Victor a fost reținut prin proces-verbal de reținere (f.d.111, vol. 1). Până la reținerea oficială, Josu Victor, începând cu sosirea echipajului de poliție la locul accidentului rutier în jurul orelor 23.00, s-a aflat în custodia organelor de poliție, neavând dreptul constituțional la libera circulație și nefiind reținut oficial în termenul legal;

- încheierea judecătorului de instrucție de aplicare a măsurii preventive liberarea sub control judiciar (f.d.130- 135, vol. 1) a fost executată și respectată, iar demersul procurorului de aplicare a arestului preventiv s-a dovedit a fi nefondat. Necătfind la aceasta, apelantul totuși a rămas câteva zile de sărbătorile de iarnă privat de libertate, prin ce i s-a încălcat dreptul la un proces echitabil și dreptul la viață privată, reieșind din gravitatea faptei imputate;

- luând în considerație argumentele expuse, instanța de apel este în posibilitatea aplicării prevederilor art. 79 alin. (1) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse mai blânde, prin neaplicarea pedepsei complementare obligatorii - privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 octombrie 2018, a fost admis apelul inculpatului Josu Victor și apelul suplimentar al avocatului Fediuc Valentin în numele lui Josu Victor, casată parțial sentința atacată, inclusiv din oficiu în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, în partea încasării cheltuielilor judiciare și cheltuielilor pentru păstrarea automobilului, pronunțând o nouă hotărâre în această parte, prin care:

S-a respins cerința procurorului cu privire la încasarea cheltuielilor judiciare ce constau din cheltuieli pentru efectuarea expertizei, în mărime de 320 lei.

S-a respins cerința S.R.L. „Platinum Lider” cu privire la încasarea cheltuielilor pentru păstrarea automobilului de model „Dacia Logan” cu n/î XXX, la parcare specializată.

În rest sentința atacată s-a menținut.

4.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a menționat că, sentința primei instanțe a fost contestată numai în partea cheltuielilor judiciare și stabilirea pedepsei, iar ce ține de încadrarea juridică și vinovăție sentința nu a fost atacată.

Privitor la numirea pedepsei penale, instanța de apel a conchis că instanța de fond la stabilirea categoriei pedepsei, corect a aplicat prevederile legale, și, în conformitate cu prevederile art. 7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de motivul acestora, de personalitatea celui vinovat de

circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Conform art. 16 Cod penal, infracțiunea săvârșită de către Josu Victor se atribuie la categoria infracțiunilor grave.

Potrivit art. 61 alin. (2) Cod penal, pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

La stabilirea și individualizarea pedepsei în temeiul art. 75 alin. (1) Cod penal, instanța de fond a stabilit lipsa circumstanțelor agravante. Iar ca circumstanță atenuantă a stabilit - căința sinceră.

Având în vedere efectele circumstanțelor atenuante și agravante, circumstanțele concrete ale cauzei, căința sinceră și activă a inculpatului, caracteristica pozitivă a acestuia de la locul de trai, prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, prima instanță a ajuns la concluzia că, corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă fără izolarea acestuia de societate, cu stabilirea lui Josu Victor a unei pedepse sub formă de închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, cu aplicarea pedepsei complementare - privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport.

Instanța de apel a constatat că, prima instanță just a individualizat pedeapsa în baza art. art. 7, 75 Cod penal, și totodată, corect a aplicat pedeapsa sub formă de închisoare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, care este una echitabilă și proporțională infracțiunii comise, ținând cont de gradul de pericol al infracțiunii, care se califică ca gravă, lipsa circumstanțelor agravante și prezența circumstanței atenuante, de personalitatea inculpatului Josu Victor, nu are antecedente penale, la evidența medicului narcolog sau psihiatru nu se află, partea vătămată are pretenții de ordin material și moral față de inculpat, se căiește sincer de cele comise, a solicitat examinarea cauzei în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, astfel asigurând realizarea scopului pedepsei penale de restabilire a echității sociale și a preveni săvârșirea de noi infracțiuni, atât de către inculpați cât și din partea altor persoane, care va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale Republicii Moldova sunt apărute, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

Instanța de apel, a apreciat critic argumentul apelantului potrivit căruia, în privința circumstanțelor atenuante ce fac posibilă aplicarea art. 76, 79 Cod penal, confirmate prin probe și materialele cauzei, dar care nu au fost reținute de prima instanță, suplimentar la căința sinceră, se enumeră: autodenunțarea; lipsa pretențiilor de ordin patrimonial din partea SRL „Platinum Lider” ca parte civilă (f.d.89 vol. 1); partea vătămată Calin Ana pretenții față de Josu Victor nu a înaintat (f.d. 182 vol. 1); contribuirea activă la descoperirea infracțiunii (f.d. 11-19 vol. 1), la întocmirea procesului-verbal de cercetare la fata locului a oferit toate informațiile pe care subiectiv le deținea, prezentarea la fiecare citare a organului de urmărire penală pentru efectuarea acțiunilor procesual-penale; recunoașterea vinovăției încă de la etapa urmăririi penale; caracterizarea pozitivă la locul de trai (f.d. 87, 88 vol.1); comiterea faptei infracționale din imprudență, fără scop și motiv; aflarea la întreținere a mamei bolnave, ținute la pat, el fiind unicul întreținător.

În acest sens, instanța de apel a reținut că, în conformitate cu principiul individualizării pedepsei (art. 7 Cod penal) în coroborare cu criteriile generale de

individualizare a pedepsei înserate la art. 75 alin. (1) Cod penal, instanța de judecată aplică pedeapsa luând în considerare caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, circumstanțele ce atenuează sau agravează răspunderea, ținându-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și condițiile de viața ale familiei acestuia.

Mai mult, instanța de apel, a menționat că raționamentul de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal, are la origine persoana și comportamentul acesteia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperirii ei cum ar fi: conduita bună a infractorului; stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului.

Suspendarea condiționată este o măsură de individualizare a executării pedepsei aplicată de către instanța de judecată prin hotărârea de condamnare de a se suspenda pe o anumită perioadă de timp executarea pedepsei aplicate, dacă sunt îndeplinite anumite condiții.

Condițiile privind acordarea suspendării condiționate a executării pedepsei prevăzute de art. 90 Cod penal se referă la: pedeapsa aplicată și natura infracțiunii; circumstanțele cauzei și persoana infractorului, aprecierea instanței că scopul poate fi atins și fără executarea acesteia.

Astfel, în corespundere cu prevederile citate supra, prima instanță la stabilirea pedepsei inculpatului a luat în considerație totalitatea circumstanțelor invocate de către apărare, și a aplicat în privința inculpatului atât prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, cât și prevederile art. 90 Cod penal.

Totodată, s-a respins ca neîntemeiat argumentul apărării potrivit căruia, luând în considerație argumentele expuse în cererea de apel, precum și faptul că genul de activitate care permite întreținerea familiei sale Josu Victor și mama sa Josu Natalia este activitatea de șofer, lipsa unei intenții sau scop de utilizare a autovehiculului de comitere a faptei infracționale, face posibilă aplicarea prevederilor art. 79 alin. (1) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse mai blânde, prin neaplicarea pedepsei complementare obligatorii - privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport.

În conformitate cu prevederile art. 79 alin. (1) Cod penal, ținând cont de circumstanțele excepționale ale cauzei, legate de scopul și motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii, de alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, precum și de contribuirea activă a participantului unei infracțiuni săvârșite în grup la descoperirea acesteia, instanța de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracțiunea respectivă, sau una mai blândă, de altă categorie, ori poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie. Minoratul persoanei care a săvârșit infracțiunea se consideră circumstanță excepțională. Săvârșirea infracțiunii de către persoanele care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani poate fi apreciată de către instanța de judecată drept circumstanță excepțională. (1¹) Poate fi considerată excepțională atât o circumstanță atenuantă, cât și un cumul de asemenea circumstanțe legate de situațiile menționate la alin.(1).

Astfel, instanța de apel a considerat că, circumstanțele invocate de către partea apărării, în apelul depus, nu pot fi apreciate ca fiind circumstanțe excepționale ce ar

justifica neaplicarea pedepsei complementare obligatorii - privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, ori, în spiritul acestei norme penale se înțelege că trebuie să existe ori în împrejurările în care s-a derulat fapta infracțională, ori în datele privind personalitatea infractorului, circumstanțe, împrejurări, particularități situații, sau stări de lucruri care constituie excepție de la starea obișnuită a lor ori a personalității inculpatului. Ca excepționale, instanța urmează să stabilească astfel de împrejurări care micșorează esențial gravitatea faptei și consecințele ei, precum și date privind personalitatea făptuitorului (grad de invaliditate, persoană cu dezabilități severe), merite deosebite față de societate, alte circumstanțe de importanță majoră.

Prin urmare, instanța de apel a menționat că, circumstanțele invocate de către avocat în apelul depus, nu pot fi apreciate ca fiind circumstanțe excepționale ce ar justifica neaplicarea pedepsei complementare obligatorii pentru infracțiunea prevăzută de art. 264 alin. (3) Cod penal, deoarece pedeapsa complementară sub formă de privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, prevăzută de partea generală a Codului penal, vine să îndeplinească rolul de completare a represiei și de lichidare a practicii vicioase în rândul conducătorilor auto de conducere a autoturismelor și înlăturării stării de primejdie create asupra siguranței pe drumurile publice.

Instanța de apel a reținut că, pedeapsa penală principală, cât și cea complementară reprezintă o formă de constrângere, care trebuie să reflecte întotdeauna gravitatea faptei comise.

Pedeapsa aplicată urmează să contribuie la formarea unei atitudini de respect față de legea penală, precum și de valorile sociale și interesele protejate de acestea, din partea condamnatului, persoana să fie silită să înceteze activitatea criminală și să-și modifice comportamentul în conformitate cu prevederile legii.

Pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

De asemenea, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. De asemenea, o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Instanța de apel verificând legalitatea și temeinicia sentinței atacate a remarcat că, prima instanță neîntemeiat a admis cerința acuzatorului de stat privind încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului a sumei de 320 lei, pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară, or, acestea sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, cheltuieli ce sunt trecute în contul statului.

Instanța de apel a reținut că, normele procedural penale nu prevăd expres achitarea din contul condamnatului a cheltuielilor judiciare, care se constituie din cheltuieli pentru efectuarea expertizei judiciare.

Astfel, instanța de apel reiterează că, cheltuielile pentru efectuarea expertizei judiciare în privința părții vătămate Calin Ana, sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale întru acumularea probatoriului necesar și că acestea sunt trecute, de fapt, în contul statului și nu urmează a fi puse pe seama inculpatului, or, aceste acțiuni țin de activitatea organului de urmărire penală, care are un rol activ în procesul de depistare a diferitor circumstanțe care dovedesc infracțiunea și identifică făptuitorul, pentru aducerea învinuirii de stat. Trecerea cheltuielilor judiciare în procesul penal în contul statului își are temeiul în necesitatea desfășurării procesului penal din oficiu, pentru ca nici un infractor să nu rămână nepedepsit. Or, într-o situație contrară, acest principiu nu-și mai are valoarea.

Reieșind din aceste circumstanțe, instanța de apel a considerat oportun de a respinge cererea acuzatorului de stat cu privire la încasarea din contul lui Josu Victor a cheltuielilor judiciare în mărime de 320 lei. Toate aceste cheltuieli judiciare fiind trecute în contul statului, potrivit prevederilor art. 227 alin. (3) Cod de procedură penală.

Totodată, instanța de apel a reținut că, prima instanța neîntemeiat a admis cererea părții civile S.R.L. „Platinum Lider” privind încasarea de la Josu Victor a sumei de 6 050 lei, pentru păstrarea automobilului de model „Dacia Logan”, cu n/î XXX la parcare specializată până la restituirea proprietarului.

Potrivit recipisei din data de 16.07.2018, anexate la materialele cauzei (f.d. 72, vol. II), reprezentatul părții civile SRL „Platinum Lider”, confirmă că pe faptul accidentării automobilului de model „Dacia Logan” cu n/î XXX pe data de 30.12.2017, pretenții materiale față de conducătorul Josu Victor nu are.

Astfel, la caz se constată că din partea reprezentatului părții civile nu există pretenții de ordin material față de inculpat, iar prima instanță în mod eronat a ajuns la concluzia de admitere a cererii părții civile S.R.L. „Platinum Lider” privind încasarea de la Josu Victor a sumei de 6 050 lei, pentru păstrarea automobilului de model „Dacia Logan”, cu n/î XXX la parcare specializată până la restituirea proprietarului, fapt ce urmează a fi remediat de către instanța de apel cu dispunerea respingerii acestei cereri.

Cu privire la acțiunea civilă înaintată în interesele părții vătămate Calin Ana, instanța de apel a constatat că, prima instanță justificat a dispus ca acțiunea civilă privind încasarea prejudiciului material, înaintată de către reprezentantul reclamantei Calin Ana, avocatul Nelly Babcsinschi, să fie admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să hotărască instanța civilă.

Totodată întemeiat a admis parțial cerințele părții vătămate, Calin Ana, privind încasarea prejudiciului moral. A fost încasat de la Josu Victor în beneficiul lui Calin Ana, 20 000 lei cu titlul de prejudiciu moral, în rest cerințele au fost respinse ca neîntemeiate.

5. Nefiind de acord cu hotărârile menționate avocatul Valentin Fediuc în numele inculpatului Josu Victor, făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 10) Cod de procedură penală, declară recurs ordinar, prin care solicită casarea acestora cu pronunțarea unei hotărâri de achitare în privința lui Josu Victor sau, casarea hotărârilor cu pronunțarea unei noi hotărâri de neaplicarea pedepsei complimentare, de respingerea acțiunii civile depuse de partea vătămată privind încasarea prejudiciilor materiale și morale sau încetarea procesului în această parte, precum și casarea dispoziției de transmitere la păstrare a automobilului de model

„Dacia Logan” cu n/î XXX, către Felcic Roman. În argumentarea recursului, se invocă aceleași motive declarate în cererea de apel (pct. 3 din decizie).

5.1. Potrivit prevederilor art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul, a prezentat referință privind opinia asupra recursului declarat de avocatul Valentin Fediuc în numele inculpatului Josu Victor, prin care a menționat că, este de poziția respingerii acestui recurs, deoarece decizia instanței de apel este justă și corespunde prevederilor legale

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Valentin Fediuc în numele inculpatului Josu Victor, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul consideră inadmisibilitatea acestuia, deoarece este vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

În această consecutivitate se reține că, în recursul ordinar, apărătorul a invocat în drept temei de casare a deciziei instanței de apel prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 10) Cod de procedură penală, precum că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; nu au fost întrunite elementele infracțiunii; s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Colegiul penal reține că, aceste temeiuri nu și-au găsit confirmarea în instanța de recurs.

Analizând motivele indicate în textul recursului care se aseamănă cu motivele invocate în cererea de apel, Colegiul penal sesizează că, de fapt, recurentul contestă modalitatea de apreciere a probelor de către instanțele inferioare.

La acest capitol, instanța de recurs subliniază că procedura de apreciere a probelor ține de starea de fapt a cauzei, care a fost deja statuată de către instanța de apel, de competența căreia este stabilirea stării de fapt. Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și s-o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, însă va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărârea judecătorească devenită definitivă. Această concluzie se desprinde din prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, care prin temeiurile enumerate în pct. 1)-16) oferă dreptul de casare numai dacă se constată o eroare de drept. Aprecierea probelor ca temei de recurs nu se specifică în norma vizată, iar dezacordul unei părți în acest sens nu echivalează cu o eroare ce ar constitui temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare.

Cât privește motivul precum că, instanța a admis o eroare gravă de fapt, Colegiul penal în această ordine de idei specifică că, pentru a constitui caz de casare eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă de fapt nu

privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține. Dar, verificând probatoriul administrat în cauză, prin prisma argumentelor invocate de recurenți, Colegiul le consideră ca nefondate, în sensul că vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii incriminate se dovedește indubitabil din probele acumulate și că, la caz, nu a fost comisă nici o gravă eroare de fapt de către instanța de apel la judecarea cauzei, care ar duce la casarea hotărârii atacate și adoptarea unei alte soluții.

Din acest punct de vedere se constată că, de fapt, în cauză nu s-a comis erorile de drept la care fac referință recurenții și, deci, nu persistă temeiul de casare a soluției adoptate, iar pedeapsa aplicată inculpatului este echitabilă faptelor comise.

Totodată, instanța de recurs remarcă, că criticile formulate de recurenți, au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel respectând prevederile art. 414 alin.(3) și 417 alin.(1) pct.7) și 8) Cod de procedură penală, cărora instanța le-a dat o motivare clară și argumentată expusă în pct. 4.1. al prezentei decizii, soluție, care este susținută și de instanța de recurs și a cărei reluare nu se mai impune.

Așadar, verificând procesul-verbal al ședinței de judecată a instanței de apel și lecturând textul deciziei, rezultă că instanța ierarhic inferioară a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, și-a motivat soluția adoptată punând la baza acesteia probele administrate și verificate în cadrul ședinței instanței de apel. Ținând cont de cele menționate, Colegiul penal conchide că, conținutul deciziei corespunde prevederilor legale sus menționate, fiind oferite răspunsuri la toate motivele invocate în apel.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că, toate probele prezentate au primit o apreciere justă, iar concluziile făcute de instanța de apel au rezultat din circumstanțele de fapt stabilite în prezenta cauză penală.

Potrivit textului recursului, recurentul mai invocă temei de casare a deciziei instanței de apel pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, când nu au fost întrunite elementele infracțiunii, ori, prin acest temei recurentul menționează că, prin ordonanța OUP din 31.12.2017, a fost recunoscut ca corp delict, automobilul Dacia Logan cu n/î XXX, dar nu a fost ridicat de la posesorul legitim și nu a fost anexat la dosarul penal, prin urmare ilegal a fost administrat și nu poate fi admis în calitate de probă.

Colegiul penal menționează că, motivul invocat de recurent, precum că „nu au fost întrunite elementele infracțiunii”, constituie o interpretare subiectivă a sa, or instanța de apel corect a constatat că în acțiunile lui Josu Victor, sunt prezente toate elementele constitutive a infracțiunilor prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, argumente pe care instanța de recurs le acceptă și pentru a evita repetări inutile le însușește.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanța de apel. În cazul în care acesta și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de

recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe.

Totodată, vinovăția lui Josu Victor a fost demonstrată și pe larg expusă în partea motivată a deciziei instanței de apel descrisă la pct. 4.1. al prezente decizii, soluție, care este susținută și de instanța de recurs.

Astfel, Colegiul penal susține pe deplin concluzia instanței de apel precum că, inculpatul Josu Victor, a comis infracțiunea prevăzută de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal.

Colegiul penal menționează că, motivele invocate de recurent în susținerea temeiului prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, nu pot fi acceptate, deoarece în urma examinării materialelor cauzei și a conținutului deciziei instanței de apel, se constată că instanța de apel în decizia sa corect și-a motivat soluția, la aplicarea pedepsei a ținut cont de prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal, de criteriile de individualizare a pedepsei penale, prevăzute de art. 75 Cod penal, precum și de faptul că cauza a fost examinată în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală.

Potrivit prevederilor art. 414 Cod de procedură penală, instanța, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond, fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Conform art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției.

Instanța de recurs precizează că, instanța de apel la adoptarea soluției sale pe deplin a ținut cont de prevederile menționate mai sus și corect a stabilit pedeapsa inculpatului, argumentând motivat în decizia sa.

Referitor la argumentele recurentului privind aplicarea și individualizarea pedepsei, Colegiul constată că, la stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 61, 75, 76, 77 Cod penal și anume, *de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei.*

În opinia Colegiului penal, instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinenței și concludenței, atât pe cele obținute în procesul urmăririi penale cât și în cadrul ședințelor de judecată, cât ale apărării atât și ale acuzării, fapt ce face, ca concluzia despre vinovăția inculpatului privind săvârșirea infracțiunii imputate, să fie întemeiată și legală.

Cât privește criticile aduse de apărător, precum că instanța de apel la stabilirea pedepsei urma să aplice prevederile art. 79 Cod penal, Colegiul penal le respinge ca fiind vădit neîntemeiate, ori, conform prevederilor alin. (1) art. 79 Cod penal, instanța de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracțiunea respectivă, sau una mai blândă, de altă categorie, ori poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie, ținând cont de circumstanțele excepționale ale cauzei, legate de scopul și motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii,

de alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, precum și de contribuirea activă a participantului unei infracțiuni săvârșite în grup la descoperirea acesteia.

Instanța de recurs conchide că, instanța de apel în mod corect a apreciat ca nefiind circumstanțele excepționale, care au fost invocate de apărător precum că, inculpatul anterior nu a fost condamnat, la locul de trai se caracterizează pozitiv, a recunoscut vinovăția, a solicitat examinarea cauzei în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, la evidența medicului narcolog sau psihiatru nu se află, ori, aceste circumstanțe sunt caracteristice pentru majoritatea persoanelor și nu pot fi tratate ca excepționale, pentru determinarea excluderii pedepsei complimentare.

Prin urmare, erorile de drept invocate de recurent, prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 10) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului, iar din aceste considerente recursul urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

În consecință, raportând situația reținută în cauză, la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul concluzionează că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța de apel a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-417 Cod de procedură penală, iar recursul declarat, este vădit neîntemeiat și se apreciază ca inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de avocatul Valentin Fediuc în numele inculpatului Josu Victor, împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul central din 05 iulie 2018 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 octombrie 2018, în cauza penală, în privința lui **Josu Victor XXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **03 aprilie 2019**.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan